

Izajáš 5 Hospodinova vinice

¹Zazpívám svému milému píseň mého milého o jeho vinici: „Můj milý měl vinici na úrodném svahu.

²Zkypřil ji, kameny z ní vybral a vysadil ušlechtilou révu. Uprostřed ní vystavěl věž i lis v ní vytesal a čekal, že vydá hrozny; ona však vydala odporná pláňata.

³Teď tedy, obyvateli Jeruzaléma a muži judský, rozhodněte spor mezi mnou a mou vinicí.

⁴Co se mělo pro mou vinici ještě udělat a já pro ni neudělal? Když jsem očekával, že vydá hrozny, jak to, že vydala odporná pláňata?

⁵Nyní vás tedy poučím, co se svou vinicí udělám: Odstráním její ohrazení a přijde vniveč, pobořím její zídky a bude pošlapána.

⁶Udělám z ní spoušť, nebude už prořezána ani okopána a vzejde bodláčí a křoví, mrakům zakážu zkrápět ji deštěm.“

⁷Vinice Hospodina zástupů je dům izraelský a muži judští sadbou, z níž měl potěšení. Čekal právo, avšak hle, bezpráví, spravedlnost, a hle, *jen* úpění.

⁸Běda těm, kteří připojují dům k domu a slučují pole s polem, takže nezbývá žádné místo, jako byste jen vy byli usedlíci v zemi.

⁹V uších mi *zní slovo* Hospodina zástupů: „Ano, zpustnou četné domy, *i* velké a pěkné budou liduprázdné.

¹⁰Deset jiter vinice vydá jediný bat a chómer osevu vydá jedinou éfu.“

¹¹Běda těm, kteří za časného jitra táhnou za opojným nápojem a až do setmění je rozpaluje víno.

¹²Citera a harfa, bubínek a píšťala a víno jsou na jejich pitkách, ale na dílo Hospodinovo neberou zřetel a dílo jeho rukou nevidí.

¹³Proto bude můj lid vystěhován, neboť nemá poznání. I nejmávanější budou hladovět, jeho hlučící dav bude prahnout žízní.

¹⁴Podsvětí roztáhne svůj chřtán a dokořán rozevře svou tlamu. Do něho sestoupí jeho důstojnost i jeho hlučící dav, jeho hukot a jásot.

¹⁵Sehnut bude člověk a ponížen muž, oči zpupné budou poníženy.

¹⁶Hospodin zástupů se však vyvýší soudem a svatý Bůh se prokáže svatým spravedlností.

¹⁷Jako na své pastvině se *tam* budou pást beránci, a kde *zůstaly* trosky po zbohatlících, budou jíst bezdomovci.

¹⁸Běda těm, kdo v provazech šalby vlečou nepravost, jako by v postraňcích *táhli* povoz hříchu,

¹⁹ *a* říkají: „Necht' urychlí a uspíší své dílo, ať *je* uvidíme; necht' se přiblíží a uskuteční úradek Svatého, *Boha* Izraele, ať *jej* poznáme.“

²⁰Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmou za světlo a světlo za tmou, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké!

²¹Běda těm, kdo jsou moudří ve vlastních očích a rozumní sami před sebou.

²²Běda bohatýrům *zdatným* v pití vína, mužům *udatným* v míchání opojných nápojů,

²³těm, kdo za úplatek ospravedlňují svévolníka a spravedlivým upírají spravedlnost.

²⁴Proto jako jazyky ohně stravují strniště a suchá tráva mizí v plamenech, *tak* ztrouchniví jejich kořen a jejich květ odlétne jako prach, neboť odvrhli zákon Hospodina zástupů a řečí Svatého, *Boha* Izraele, pohrdli.

²⁵Proto plane Hospodin hněvem proti svému lidu; až napřáhne na něj ruku a udeří jej, budou se chvět hory, mrtvol *bude* jako smetí na ulicích. Tím vším se jeho hněv neodvrátí a jeho ruka zůstane napřažená.

²⁶I vztyčí korouhev k dalekému pronárodu, hvizdem jej přivolá od končin země. Hle, přijde rychle a hbitě.

²⁷Nikdo v něm nebude znavený, nikdo nebude klopytat, nikdo nezdrímne, nikdo nebude spát, nikomu se nerozváže pás na bedrech, nikomu se nepřetrhne řemínek u opáneků.

²⁸Jeho střely budou naostřené, všechny jeho luky připravené, kopyta jeho koní budou jako křemen a kola jeho *vozů* jako vichr.

²⁹Bude řvát jako lvice, řvát bude jako lvíčata, zavrčí, popadne úlovek, odveče a nevyrvé *mu jej* nikdo.

³⁰V onen den *se* nad ním *bude rozléhat* jekot jakoby jekot moře. Pohlédne-li *kdo* na zemi, hle, skličující temnota; světlo ztemnělo jejím šerem.